

Nr 216.

Av herrar **Näslund** och **Svedberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ändrade bestämmelser rörande fridlysning av björn och lo.

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 93, angående ändrade bestämmelser rörande fridlysning av björn och lo förklarar sig föredragande statsrådet Domö icke vara beredd att helt tillstyrka ett genomförande av de jakttider, som björnutredningen föreslagit, omfattande i fråga om björn tiden 1 maj till och med 15 juni samt från och med 1 september till och med den 15 oktober och i fråga om lo från och med den 1 november till och med utgången av februari månad, utan anser att det bör ankomma på Kungl. Maj:t att årligen utfärda de föreskrifter, som med hänsyn till föreliggande förhållanden, inträffade skador, uppgifter om djurstammarnas storlek och föregående års avskjutning kunna anses lämpliga. Den föreslagna jakttiden för björn underkännes av statsrådet, som hyser den uppfattningen att björnen bör vara fridlyst under våren och den allmänna jakten begränsas till en period under hösten, fastslagen under tiden den 1 september—15 oktober.

Det är synnerligen förvånande att föredragande statsrådet på grund av djurskydds- och naturskyddssynpunkter ansett sig förhindrad godtaga björnutredningens förslag, som till och med tillstyrkts av Naturskyddsföreningen, som varit representerad i utredningen av föreningens sekreterare fil. lic. N. Dahlbeck, vilken för övrigt fungerat såsom utredningens sekreterare. Det förefaller därför såsom högst troligt att de s. k. naturskyddssynpunkterna blivit synnerligen väl bevakade och beaktade inom utredningen. Samma omdöme kan icke fällas rörande lapparnas och den bofasta befolkningens intressen.

Den av björnutredningen föreslagna jakttiden för björn börjar allt för sent på våren, enär björnen redan vid denna tid är uppstigen ur sitt vinteride sedan början av april. Den lämpligaste tiden under våren vore från den 1 april till och med den 31 maj. Den av björnutredningen föreslagna tiden på hösten är ej heller lämplig, enär huden i början av september är så gott som värdelös. Först i oktober kan björnens hud anses fullhårig. Höstjakten bör därför taga sin början först den 1 oktober och pågå till och med den 30 november.

I fråga om rätten att döda örn, som åstadkommer stora skador i synnerhet å renkalvar, synes utredningen nästan helt och hållet förbisett denna omständighet.

Föredragande statsrådet omnämner saken på fem rader i den kungl. propositionen och hänvisar till nu gällande bestämmelser, »varvid jakträttsinnehå-

vare kan erhålla Kungl. Maj:ts tillåtelse att döda det antal dylika djur, som för sådant ändamål prövas nödigt».

Ett bifall till Kungl. Maj:ts proposition i oförändrat skick skulle i huvudsak innebära att ingenting för närvarande åtgjordes i saken.

Allt skulle förbli vid det gamla. Detta kan inte vara rätt gent emot lapparna och den bofasta befolkningen i lappmarken, varför riksdagen bör se till att rättelse i de nuvarande fullständigt olidliga förhållandena vinnes och den norrländska befolkningen erhåller det skydd mot rovdjuren, som är oundgängligt. För att ingen oklarhet skall råda rörande rätten för vederbörande jägare att behålla bytet, synes en omarbetning av § 18 mom. 1 vara erforderlig.

Med stöd av det anförda tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition, nr 93, måtte vidtaga följande ändringar:

a) medgiva rätt till jakt efter björn, lo och örn tills vidare under viss tid av året inom de delar av landet, där dessa djur förorsakat skada på tamdjur, under tiden 1 april—31 maj och 1 oktober—30 november;

b) jakträtten förbindes med rätt att behålla bytet och i anslutning härtill omarbetning av 18 § 1 mom. jaktlagen.

Stockholm den 20 mars 1943.

P. J. Näslund.

Lage Svedberg.
